Caspari Center NYHETER

Desember 2013

Utruster Hans folk til tjeneste så Messias' kropp bygges opp

Ef. 4,12

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 9100001, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: caspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

"For jøde først" – Amen, men si meg hvordan!

At det jødiske folk trenger å høre evangeliet er heldigvis klart for de fleste som støtter Israel. Men spørsmålet er så *hvordan* de skal få høre. Eller heller: Hvordan legger vi fram evangeliet på en slik måte at tilhørerne virkelig vil ta det til seg?

Spørsmålet ovenfor er viktig for alle formidlere, men når det gjelder hvordan man deler Yeshua med mitt folk, blir det mer enn et hvilket som helst godt spørsmål. Hvordan taler du om Gud til Holocaust-overlevende, deres barn og barnebarn? Hva sier du hvis de spør hvor denne gode og allmektige Gud var da menn, kvinner, barn, unge og gamle, ble kollektivt gasset i Auschwitz, bare fordi de var jøder? Hvordan snakker du om den kjærlige Messias med dem som har et genetisk minne om smerte fra de myrdende korsfarerne og inkvisisjonen, fra tvangsomvendelser og blodige myter om jøder? Hvordan formidle et religiøst budskap til mennesker som er allergisk mot alt prek, og spesielt religiøst prek?

"... i det store og hele er det jødiske folk fortsatt unådd."

Når jeg leter etter svar må jeg begynne med det negative – det jeg *ikke* vil gjøre. Jeg vil ikke forsøke å kjøpe sjeler, ved å gi humanitær hjelp med den ene handa og traktater med den andre. I stedet vil jeg elske og bry meg om mennesker, uten tanke på hva det kan føre til. Jeg vil ikke preke – jeg vil heller invitere til samtale og diskusjon. Jeg vil ikke rettferdiggjøre kirken – i stedet vil jeg innrømme dens skyld, møte og kjenne smerten, og gråte med de gråtende. Men hva skal man kalle en slik tilnærming? Er det noe nytt? Holder jeg på å finne opp hjulet?

På en måte er det å dele evangeliet med jøder som å bryte nytt land. I løpet av de siste 200 årene har det vært gjort mange seriøse forsøk, noen mer vellykkede enn andre. De siste 130 årene har den messianske bevegelsen vokst seg stadig sterkere – det er en spennende utvikling. Men i det store og hele er det jødiske folk fortsatt unådd. Ja, vi må virkelig fortsette å be, lete og banke på i vår søken etter Guds måte – eller måter – å dele troen med jødene.

Selve tanken om å forlate den autoritative preken til fordel for samtaler med mye plass for innvendinger og vanskelige spørsmål, er egentlig ikke ny.

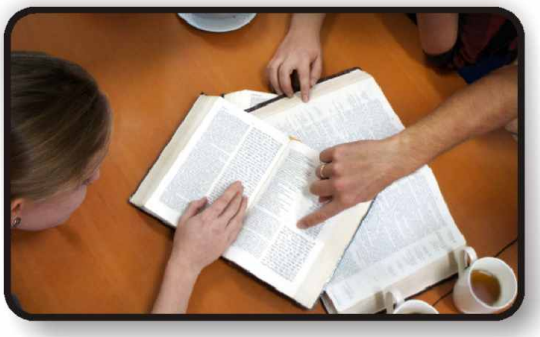

En tiltalende måte å gjøre dette på er det kjente Alpha-kurset, som først ble startet sist på 70-tallet i et anglikansk sogn i London (Holy Trinity Brompton). Alpha brukes nå med stort hell i over 160 land av mange forskjellige menigheter, fra ortodokse og romersk-katolske til baptister og pinsevenner.

Det at Alpha-metoden ser ut til å funke i så mange forskjellige kulturer utfordret meg til å tenke over om Israel ennå er så annerledes at det ikke skulle kunne slå rot her også. Da jeg for noen år siden spurte noen menighetsledere i Jerusalem om det, fikk jeg et negativt svar. Hvorfor? Forklaringen var at israelere ikke ønsker å samtale offentlig om Yeshua. Det var litt nedslående, men senere, da pastor Christian Rasmussen i Immanuelkirken i Tel Aviv ringte meg og forslo at jeg skulle prøve Alpha selv – noe jeg egentlig aldri hadde gjort skikkelig – var jeg gjerne med på det. Og innen et år var gått, fikk jeg telefon fra en annen pastor.

Michael Beener fra Sderot ba Caspari om å presentere troen for ei gruppe som, i likhet med ham selv, var russisk-talende israelere. Resten av historien forteller han i intervjuet nedenfor, men konklusjonen er denne: Vi vet at Alpha virker, til og med i Israel. Akkurat nå brukes det for russiske innvandrere, som er åpnere for Yeshua, og ikke har noe imot å samtale om ham i ei gruppe. Det er sant at innfødte israelere stadig helst foretrekker en-til-en-samtaler, men det er greit: Gud tar hånd om tidsskjemaet, så vi har det ikke travelt. Der det ennå ikke kan fiskes med garn, får vi fortsette med fiskestang! I mellomtiden planlegger Caspari å gå videre med forsøk på å tilpasse Alpha til jødisk sammenheng - og dele dette med alle som er villige til å lære. Vi er da en undervisningsinstitusjon, er vi ikke?

Alec Goldberg

Telefonintervju med Michael Beener

(Sderot, Israel)

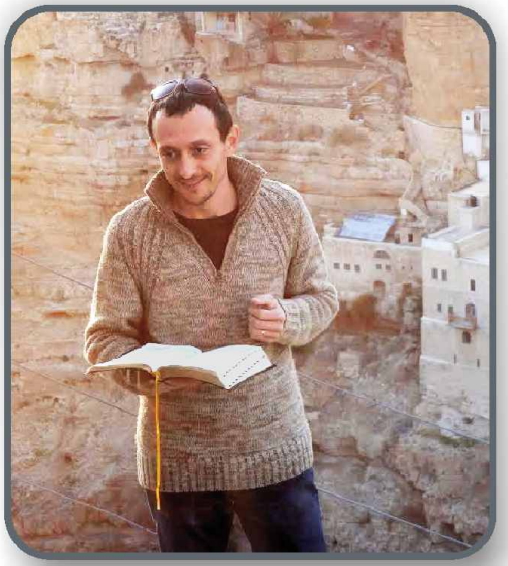

Hvordan kom du på å arrangere Alphakurs?
Vår menighet driver evangeliserende arbeid i byen vår. Ett tiltak er å sette opp bussturer til ulike jødiske og kristne hellige steder. Dette gjør vi en eller to ganger i måneden, og vi sørger for at turen ikke koster for mye. Helt fra begynnelsen viser vi tydelig hvem vi er og hva vi tror, så det er ingen hemmelighet. Når vi kommer til disse stedene, leser vi de aktuelle skriftstedene og forklarer dem. Vi har erfart at dette er en fin måte å presentere evangeliet på til israelere i Israel. Og i løpet av bussturene er det blitt noen som åpner seg for evangeliet, og ber Jesus inn i sitt hjerte. Derfor begynte vi å se etter måter å følge dem opp på.

Og så kontaktet dere en undervisningsinstitusjon som Caspari Center?
Vi skjønte at vi måtte lære disse menneskene grunnlaget for troen. Men mange av dem har høyere utdanning, og de er eller har vært lærere, ingeniører osv. Derfor ønsket vi å få tak i profesjonelle lærere, og en av mine venner nevnte Caspari. Kona mi Dina og jeg møtte Alec Goldberg, og sammen ble vi enige om å gi dette en sjanse.

Hvordan utviklet samarbeidet seg?
Siden verken Alec eller vi hadde noen erfaring med dette før, var vi litt forsiktige i starten, og planla derfor bare seks samlinger. Første kvelden kom det 15 personer, og det ble snart klart at de var virkelig interesserte. I den kursformen vi valgte kan de fritt stille alle slags spørsmål, være uenige og diskutere – og dette er en av årsakene til at de gjerne kommer. Så bestemte vi oss for å fortsette med samlingene, uten å vite hva det ville føre til. I dag (et år senere) har fire av de femten blitt med i menigheten. To av dem er blitt omvendt. De som ennå ikke er blitt med, ber oss om å fortsette møtene.

Hvilke planer har dere nå?
Vi kommer til å fortsette med samlinger for interessen er like stor. Noen nye er også kommet til fordi deltakerne tar med venner. Vi kunngjør kurset på turene våre. Nå har vi hatt foredrag om mange ulike temaer, så snart starter jeg en ny runde fra begynnelsen. Vi håper det kommer mange flere etter de neste turene.

Takk Michael, og Gud velsigne deg og arbeidet ditt!
Takk det samme!

Alec Goldberg

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianiske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html

Omvendelse til kristendommen

***Yisrael HaYom*, 25. oktober 2013**

Denne to-siders artikkelen setter søkelyset på Umar Mulinde, en muslim omvendt til kristendommen.

Umar Mulinde er en ugandisk prest som har vært til behandling i Israel de siste to årene etter at ansiktet hans ble forbrent i et syreangrep utenfor kirken hans i Uganda. Grunnen til angrepet var Mulindes "frafall" – han ble født inn i en muslimsk familie (den 52. av 54 barn) - men da noen ga ham et Nytestamente da han var 18, vendte han om til kristendommen. Mulinde omvendte seg hemmelig, men det tok ikke lang tid før det muslimske samfunnet fikk rede på omvendelsen og begynte å forfølge ham. Familien utstøtte ham, og mange år med forfølgelse nådde sitt høydepunkt i syreangrepet som nesten tok livet av ham. Angriperne la igjen en lapp til Mulinde, der de forklarte hvorfor de ønsket å drepe ham: 1. Umars overgang til kristendommen. 2. Han fremmer kjærlighet til Israel. 3. Han taler mot Islam. 4. Han våger å være uenig i Sharialovene.

Heller ikke etter angrepet var Mulinde trygg i Uganda – noen prøvde å gi ham ei giftsprøyte da han lå hjelpeløs i sykehussenga. Han ble sendt med fly til India, der et stort muslimsk samfunn truet med å drepe ham. Noen av hans kristne og jødiske venner slo seg sammen og klarte å få flydd ham til Israel til behandling. Til Israel kom han i januar 2012. Livet hans ble reddet i Israel, sier Mulinde. "Jeg var i dårlig forfatning da jeg kom hit. Ikke kunne jeg svelge, ikke kunne jeg snakke, ikke kunne jeg bevege hodet og halsen. Kroppen var i oppløsning. Jeg mistet nesa og munnen falt ned". Det medisinske apparatet i Israel gjorde underverker for Mulinde, og legene har gjenoppbygget ansiktet hans på oppsiktsvekkende vis. "Min sjel har åndelig sett vært bundet til dette stedet i flere tiår", sier Mulinde, " nå er det slik også for kroppen".

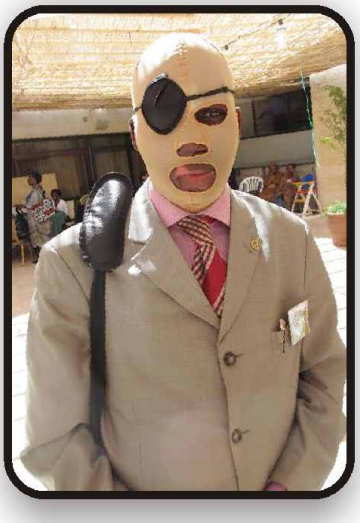

Umar Mulinde, 2012

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt: E-post: caspari@caspari.com, nettside: www.caspari.com. Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver. Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.: 3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")

Det jeg trengte mest

"Gi oss i dag vårt daglige brød".
Matt 6,11

Guds omsorg for oss viser seg på mange forskjellige måter.
Og noen ganger bruker han oss til å skaffe det en annen trenger.

"Sjåføren vår kommer noen minutter forsinket. Er det greit"?
Stemmen i den andre enden av telefonen ventet på svaret mitt.

Hva skulle jeg vel si? Jeg hadde sittet på et kontor uten å ha noe å gjøre, og med en haug av bekymringer og oppgaver i tankene. Jeg kunne ikke gå for å ta meg av noen av alle disse sakene før fyren kom for å hente utstyret sitt. "Ja visst. Jeg skal være her".

Jeg så på at minuttene kom og gikk som trekkende gjess. Til sist banket det på døra. "Lei for forsinkelsen". En mann i begynnelsen av førtiåra strøk en svetteperle fra panna. "En varm dag ute"!

Vi snakket om hvordan han skulle få flytta den gamle kopimaskinen ut av kontoret og opp i lastebilen da vi oppdaget at vi hadde felles kjente. Han hadde det travelt med å løse ledninger og gjøre maskinen klar til transport. Han spurte om arbeidet mitt.

"Hovedoppgaven min er skriving", sa jeg. Jeg forklarte at i tillegg til det arbeidet hadde jeg flere deltidsjobber, blant annet som USA-kontakt for Caspari Center.

Han kjente til Casparis arbeid, sa han. Så spurte han hva slags skriving jeg drev med. Når jeg forteller folk at jeg har skrevet to bøker om Jesu lignelser, går samtalen som regel i en av to retninger. Enten smiler de til meg som om jeg er litt dum og skifter tema, eller så begynner de å fortelle litt av sin egen troshistorie.

Vår påfølgende samtale hørte til det siste slaget, men med en bekjennende vri.
Et øyeblikk så det ut som om han skulle bryte sammen, så rant orda ut av ham som ei elv. "Denne økonomiske situasjonen har vært tøff for bedriften min. Jeg er eier, men har ikke råd til å betale en sjåfør til leveransene akkurat nå. Jeg er en troende, og liker å fortelle om det, men den første og femtende hver måned, når regningene skal betales, ser jeg ikke på Jesus. Jeg er vettskremt". Han tok en pause og gjorde et forsøk på å demme opp elva. Han rødmet litt. "Jeg vet ikke hvorfor jeg forteller deg dette…"

Jeg nikket. Kanskje tenkte han at jeg ville ha en løsning på hans frykt fordi jeg skrev en bok. "For å være ærlig er jeg selv litt engstelig når det gjelder flere ting i livet nå om dagen", sa jeg og fortalte kort om noe jeg selv kjempet med. Og jeg refererte til Skriftens ord der vi uttrykker tillit til Ham som gir oss vårt daglige brød.

Det ble en pause i samtalen. "Jeg får komme meg av sted", sa ham. "Men før jeg gjør det, lurer jeg på om det hadde hatt noe for seg å be sammen".

"Ha noe for seg" - Det var den eneste logiske retningen denne samtalen kunne ta. Vi bøyde våre hoder og ba for hverandre. Etter at vi hadde sagt våre amen, snudde han seg for å gå.

"Hei – takk", sa han. "Forresten, jeg heter John".
"Hyggelig å møte deg, John. Jeg heter Michelle".

Da døra lukket seg bak ham, hadde Gud gitt meg akkurat det jeg trengte den dagen, et oversanselig øyeblikk I Ham. Han som vet om det jeg trenger aller mest.

Michelle Van Loon

Bønne-emner:

Vær med å be for

- *Sabbatsskoleseminaret 27.desember i Netanya*
- *Markedsføring av Alpha-kurs i Israel*

Be også om

- *Nye lærere å samarbeide med*
- *Nye menigheter å tjene*